

BIBIANE VAN LANSCHOT: GEKOESTERD ALS WERKNEMER

'Ik wilde wel ontdekken wat ze daar allemaal uitspoken'

Bibiane van Lanschot wist al vroeg dat ze niet in een ziekenhuis wilde werken. De psychiatrie was het ook niet voor haar. Waar dan wel? Nu werkt ze bij UWV als anios. 'Ik had nogal wat vooroordelen, maar het werk is inhoudelijk veel interessanter dan ik dacht en ik voel me gekoesterd als werknemer. Ik verbreed mijn medische kennis én ik kan mijn eigen werkklimaat scheppen.'

Tekst: Saskia Ridder | Foto: Jos Broers

'Ik was twee jaar aio psychiatrie, maar mijn motivatie was tanende. Moest ik zo verder? Het vakgebied is interessant en het werken met mensen geeft voldoening, maar de setting was niet goed. Ik besloot een tijdje ergens anders te werken, om alles op een rij te kunnen zetten. Een collega tipte me om eens bij UWV te gaan kijken. Na een kennismakingsgesprek en een meeloopdag was ik geïntrigeerd. Ik wilde wel ontdekken wat ze daar allemaal uitspoken en ging voor een viermaandencontract.'

RUIMTE VOOR INITIATIEF

'Inmiddels ben ik anderhalf jaar verder en ik werk hier naar alle tevredenheid. De begeleiding en supervisie zijn heel goed, met onder andere een interne basisopleiding. En ik voel me gekoesterd als werknemer. Dan denk je al snel "logisch als er een tekort aan verzekeringsartsen is", maar bij de psychiatrie is er ook een tekort en daar heb ik het toch echt anders ervaren. Er is ruimte voor initiatief op allerlei vlakken, je kunt je eigen werkklimaat scheppen. Soms is het even puzzelen, maar UWV doet er veel aan om het werk voor jou interessant te maken. En je kunt je op allerlei gebieden specialiseren, dan wel in een van de wetten, dan wel als adviseur of onderzoeker of bij de afdeling bezwaar en beroep.'

VOOROORDELEN

'Er zijn veel vooroordelen over werken als verzekeringsarts. Ik had ze ook. Maar je werkt hier als autonoom arts in een interessant spanningsveld, op het snijvlak van individueel belang en maatschappelijk belang. Als arts heb je een brede verantwoordelijkheid, want bevredigende arbeidsparticipatie werkt op zo veel vlakken door: op het gezin, op de werkvloer, op de gezondheid van mensen. Voor een goed onderbouwd en beargumenteerd oordeel over de belastbaarheid van een cliënt heb je al je medische kennis en vaardigheden nodig. Daarnaast hebben veel vooroordelen volgens mij te maken met gebrek aan kennis en inzicht in de (door de politiek ingegeven) wet- en regelgeving waarvan UWV "slechts" de uitvoerder is. Dat maakt het medisch gezien niet minder interessant. Dus kom eens kijken, loop een dag mee met een verzekeringsarts en ontdek een heel interessant werkveld.' ■